

Recinte de Culte Catedral

Recinto de Culto. Catedral
Imperial Cult Complex. Cathedral
Enceinte cultuelle. Cathédrale

Aquest espai formava part del recinte militar romà establert, a finals del segle III aC, a la part més alta del turó tarragoní. Durant el segle I dC es va dur a terme una profunda transformació urbanística i arquitectònica, amb la creació de terrasses monumentals, culminada a finals d'aquesta centúria en època de la dinastia flàvia. La terrassa superior estava ocupada pel recinte de culte imperial, una plaça porticada presidida pel temple, situada a l'espai que ara ocupa el conjunt catedralici.

Arran de la conquesta cristiana de la ciutat al segle XII, el 1171 es va iniciar la construcció de la Catedral amb els diners llegats per l'arquebisbe Hug de Cervelló al seu testament. Va ser consagrada l'any 1331 per l'arquebisbe de Tarragona i Patriarca d'Alexandria, l'Infant reial Joan d'Aragó, fill del rei Jaume II i de Blanca d'Anjou.

La Catedral Basílica Metropolitana i Primada de les Espanyes és un edifici de planta basilical de tres naus amb capelles laterals, ideada primer en estil romànic i culminada en estil gòtic. Té capelles, la façana i el retaule major d'estil gòtic, i altres d'estil renaixentista i barroc. En la seva construcció es van emprar elements romans reutilitzats, entre els quals destaquen nombrosos marbres i el sarcòfag figurat del segle IV dC incrustat a un lateral de la façana principal.

—

This area was part of the Roman military compound established on the crest of the hill of Tarragona at the turn of the 3rd century BC. Culminating in the Flavian dynasty era, Tarragona's profound urban and architectural transformation during the 1st century AD saw the creation of large terraced areas upon which impressive monuments were built. The imperial cult complex was located on the upper terrace, a porticoed area presided over by the temple, situated where the cathedral complex stands today.

Following the Christian conquest of the city in the 12th century, construction of the cathedral began in 1171 by testamentary order of Archbishop Hug of Cervelló. It was consecrated in 1331 by the archbishop of Tarragona and Patriarch of Alexandria, Royal Infante John of Aragon, son of King James II and Blanche of Anjou.

The cathedral, officially called the Metropolitan and Primatial Cathedral Basilica of Tarragona, is a three-nave structure with a basilica layout and multiple side chapels and a clear example of transitional architecture linking the Romanesque and Gothic periods. Several of its side chapels, as well as the façade and main altarpiece, are done in the Gothic style, while other areas of the complex reflect the Renaissance and Baroque styles. Repurposed Roman elements were used in its construction, including numerous marble pieces and the 4th century AD sarcophagus embellished with figures embedded in one side of the main façade.

Este espacio formaba parte del recinto militar romano que se estableció a finales del siglo III a.C. en la parte más elevada de la colina de Tarragona. Durante el siglo I d.C. se llevó a cabo una profunda transformación urbanística y arquitectónica, con la creación de terrazas monumentales, culminada a finales de esta centuria, en época de la dinastía flavia. La terraza superior estaba ocupada por el recinto de culto imperial, una plaza porticada presidida por el templo, situada en el espacio que ara ocupa el conjunto catedralicio.

A partir de la conquista cristiana de la ciudad en el siglo XII, el año 1171 se inició la construcción de la Catedral con el dinero legado por el arzobispo Hugo de Cervelló en su testamento. Fue consagrada el año 1331 por el arzobispo de Tarragona y Patriarca de Alejandría, el Infante real Juan de Aragón, hijo del rey Jaime II y de Blanca de Anjou.

La Catedral Basílica Metropolitana y Primada de las Españas es un edificio de planta basilical de tres naves con capillas laterales, ideada primero en estilo románico y culminada en estilo gótico. Tiene algunas capillas, la fachada y el retablo mayor de estilo gótico, así como otras de estilo renacentista y barroco. En su construcción se utilizaron elementos romanos reaprovechados, entre los que destacan numerosos mármoles y el sarcófago figurado del siglo IV d.C. incrustado en un lateral de la fachada principal.

—

Cet endroit se trouvait à l'intérieur de l'enceinte militaire romaine établie, à la fin du IIIe siècle avant J. -C., sur la partie la plus élevée de la colline de Tarragone. Au Ier siècle de notre ère, une profonde transformation urbaine et architecturale s'opère, avec la construction de terrasses monumentales, achevées à la fin de ce siècle sous la dynastie des Flaviens. La terrasse supérieure accueillait l'enceinte du culte impérial, une place à portiques dominée par le temple, là où se trouve actuellement la cathédrale.

Après la reconquête chrétienne de la ville au XIIe siècle, la construction de la cathédrale commença en 1171 grâce aux fonds légués par l'archevêque Hugues de Cervelló dans son testament. La cathédrale fut consacrée en 1331 par l'archevêque de Tarragone et patriarche d'Alexandrie, l'infant royal Jean d'Aragon, fils du roi Jacques II et de Blanche d'Anjou.

La « cathédrale basilique métropolitaine et primatiale des Espagnes » est un monument au plan basilical à trois nefs avec des chapelles latérales, commence dans le style roman et achevé dans le style gothique. Certaines de ses chapelles, sa façade et son retable principal sont de style gothique, tandis que d'autres éléments sont de styles Renaissance et baroque. Pour sa construction, des éléments romains ont été réutilisés, notamment de nombreux marbres et le sarcophage ouvragé du IVe siècle après J. -C. encastré dans un côté de la façade principale.

